क्रोधलोभौ विमोक्तव्यौ कर्तव्या तपसे मतिः
न भेतव्यं च भेतव्ये दुःखं नित्यमतो वनम् ॥ १६ ॥

---

5. Daçaratha erzählt seiner Gattin Kausaljâ, wie er einen Eremitenknaben getödtet hat (ed. Bomb. 2,63,14—53).

देव्यनूढा त्वमभवो युवराज्ञो भवाम्यहम् ।
ततः प्रावृडनुप्राप्ता मम कामविवर्धिनी ॥ १ ॥
5 अपास्य हि रसान्भौमांस्तप्त्वा च जगदंशुभिः ।
परेताचरितां भीमां रविराचरते दिशम् ॥ २ ॥
उष्णमन्तर्दधे सद्यः स्निग्धा ददृशिरे घनाः ।
ततो जहृषिरे सर्वे भेकसारङ्गबर्हिणः ॥ ३ ॥
क्लिन्नपक्षोत्तराः स्नाताः कृच्छ्रादिव पतत्रिणः ।
10 वृष्टिवातावधूताग्रान्पादपानभिपेदिरे ॥ ४ ॥
पतितेनाम्भसा छन्नः पतमानेन चासकृत् ।
आबभौ मत्तसारङ्गस्तोयराशिरिवाचलः ॥ ५ ॥
पाण्डुरारुणवर्णानि स्रोतांसि विमलान्यपि ।
सुस्रुवुर्गिरिधातुभ्यः सभस्मानि भुजंगवत् ॥ ६ ॥
15 तस्मिन्नतिसुखे काले धनुष्मानिषुमान्रथी ।
व्यायामकृतसंकल्पः सरयूमन्वगां नदीम् ॥ ७ ॥
निपाने महिषं रात्रौ गजं वाभ्यागतं मृगम् ।
अन्यद्वा श्वापदं किं चिज्जिघांसुरजितेन्द्रियः ॥ ८ ॥
अथान्धकारे त्वश्रौषं जले कुम्भस्य पूर्यतः ।
20 अचक्षुर्विषये घोषं वारणस्येव नर्दतः ॥ ९ ॥
ततोऽहं शरमुद्धृत्य दीप्तमाशीविषोपमम् ।
शब्दं प्रति गजप्रेप्सुरभिलक्ष्यमपातयम् ॥ १० ॥
तस्मिन्निपतिते भूमौ वागभूत्तत्र मानुषी ।
कथमस्मद्विधे शस्त्रं निपतेच्च तपस्विनि ॥ ११ ॥
25 प्रविविक्तां नदीं रात्रौ उदाहारोऽहमागतः ।
इषुणाभिहतः केन कस्य वापकृतं मया ॥ १२ ॥
ऋषेर्हि न्यस्तदण्डस्य वने वन्येन जीवतः ।
कथं नु शस्त्रेण वधो मद्विधस्य विधीयते ॥ १३ ॥